

tonsága annál nagyobb, mennél több adat áll az ember rendelkezésére a számítások elvégzéséhez s ezért az édesanyák jól teszik, ha felserdült lányukat idejében ránevelik, hogy a női hónapok történéseit figyeljék s arról mindig készítsenek feljegyzést is, ill. a ciklusnaptárt az érettség egész idejében vezessék.

Az elvek és az élet találkoznak

A probléma gyakorlati megoldásában-valóban jelentős része van a nevelésnek, de nemcsak élettani ismereteket kell a növekvő embernek nyújtanunk, hanem — főleg a férfiifjúsággal — meg kell értetnünk, hogy a házasság sikere legelsősorban a jellem és lelki erő kérdése.

A teológiai és orvosi álláspont közös nevezőre jutása egyébként arra is szép példa, hogy elfogulatlan, csak az igazságot kutató utak előbb-utóbb összefutnak, s ez nemcsak az igazságot teszi felismerhetőbbé, hanem a küszködő ember is segítséget kap általa életének harmonikus kialakításához. Se az orvostudománytól, se az Isten törvényétől ne várja senki, hogy az önfegyelmezéstől és áldozathozattól felmentést adjon, vagy azokat az életből kiküszöbölje. Ez azért sem volna lehetséges, mert a házasság a legteljesebb életközösség és összhangja nemcsak ezen a tényezőn fordul meg. Az időszakos megtartóztatás is megköveteli az önfegyelmezés áldozatát, de ezt ne sajnálja senki, mert áldozat a köve annak az útnak, amely — az Evangélium szavaival élve — szűk, de az életre vezet.

KELTEGETŐ

*Az éj fodros hullámai
összecsapnak a táj felett,
szörnyek osonnak ablakodhoz,
s megrörgetik az üveget.*

*Paripák ügetnek az éjben,
lovakuk árnya égig ér:
ez fekete, amaz fakó,
s a harmadik, akár a vér!*

*Érzed-e, hogy reszket a szív
a kóborló felhők alatt?! —
Pergesd a dobod, gyujts világot,
s riaszd el a halottakat!*

HIÚ ÉRDEM

*Hiú érdem, mely érdekére néz,
mások fölé emelve önmagát:
benne a percek féreg-foga rág,
s útja önzése-vájtja sírba vész.
Góg tetszeleg saját erényeként,
cimerül hordva vélt előjogát:
hervadt babér díszíti homlokát,*

*s fölé romlás ütötte bélyegét.
Az oktalan, hazudva életét,
lakattal zárja szíve ajtaját,
s öndicsérettel írva végzetét,
lelkében dajkálgatja a Halált!
Tett dolgaidról bármiképp itélssz:
erényeiddel mérik, mennyit érsz!*

Balássy László